

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 423

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 21 mai 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 19 din 21 ianuarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora	2-5			
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
382. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2020 pentru Compania Națională a Cuprului, Aurului și Fierului MINVEST — S.A. Deva, aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri	5-7			
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
282. — Ordin al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor pentru publicarea acceptării amendamentelor la Codul internațional privind siguranța navelor care utilizează gaze sau alți combustibili cu punct de aprindere scăzut (Codul IGF), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.422(98) a Comitetului de siguranță maritimă din 15 iunie 2017	8-9			
283. — Ordin al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor pentru publicarea acceptării amendamentelor la Codul internațional din 2008				
			privind stabilitatea navei în starea intactă (Codul IS din 2008) — textul consolidat al amendamentelor adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin rezoluțiile MSC.414(97) și MSC.444(99) ale Comitetului de siguranță maritimă.....	9-10
		284.	— Ordin al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor privind publicarea acceptării amendamentelor la Codul internațional din 2000 pentru siguranța navelor de mare viteză (Codul HSC 2000), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.424(98) și Rezoluția MSC.439(99) ale Comitetului de siguranță maritimă din 15 iunie 2017, respectiv 24 mai 2018	11-13
		285.	— Ordin al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor privind publicarea acceptării amendamentelor la Codul internațional al mijloacelor de salvare (Codul LSA), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.425(98) a Comitetului de siguranță maritimă din 15 iunie 2017	13-14
		843.	— Ordin al ministrului sănătății privind desemnarea din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București a coordonatorilor pentru gestionarea situației COVID-19 pentru regiunile de dezvoltare ale României	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 19

din 21 ianuarie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 51 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, excepție ridicată de Unitatea Administrativ-Teritorială Județul Ilfov — Consiliul Județean în Dosarul nr. 6.606/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 248D/2018.

2. La apelul nominal răspunde domnul avocat Ștefan Vlad, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate. Lipsește cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că a fost depus la dosar un document *amicus curiae* de către Asociația Centrul Syene pentru Educație, prin care se susține excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că la instanța judecătorească nu a contestat decizia de soluționare a contestației, ci doar actul administrativ vătămător, însă instanța a considerat că procedura prealabilă obligatorie nu a fost îndeplinită și, astfel, a respins acțiunea ca inadmisibilă. Susține că nu critică existența unei proceduri prealabile obligatorii, ci prevederile art. 51 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011, deoarece limitează accesul la justiție. Arată că, în practică, s-a cristalizat soluția potrivit căreia, dacă administrația nu emite decizia prin care soluționează contestația administrativă, persoana vătămată se poate adresa în justiție pentru obligarea organului administrativ la emiterea deciziei. Or, din moment ce există un act administrativ vătămător, iar persoana vătămată nu se poate adresa direct instanței împotriva acestuia, se limitează accesul la justiție, din perspectiva scopului pentru care a fost instituită procedura prealabilă, și anume degrevarea instanțelor. Este evident că acest scop devine iluzoriu, din moment ce vor exista două procese, în loc de unul singur, direct împotriva actului vătămător. Mai susține că dispozițiile criticate încalcă și principiul proporționalității, deoarece nu țin cont de ambele interese în conflict: interesul justițiabilului de a-și apăra dreptul la justiție și

interesul public de degrevare a instanțelor. În final, susține că dispozițiile criticate contravin și prevederilor art. 52 din Constituție, care consacră principiul plenitudinii de jurisdicție în contenciosul administrativ. Din această perspectivă arată că, în cazul refuzului de a soluționa o cerere, este permis accesul la instanță pentru ca aceasta să oblige organul administrativ la emiterea deciziei. Or, dacă există deja un act vătămător, este evident că instanța poate soluționa cauza, în baza plenitudinii sale de jurisdicție. În concluzie, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și constatarea că art. 51 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 este neconstituțional în măsura în care se interpretează în sensul că instanța judecătorească poate respinge ca inadmisibilă acțiunea împotriva unui act vătămător, fără a analiza situația de fapt.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată, în esență, că excepția vizează interpretarea și aplicarea legii, respectiv completarea cu dispoziții similare din noul Cod de procedură fiscală, ceea ce este inadmisibil.

5. Având cuvântul în replică, reprezentantul autoarei excepției de neconstituționalitate susține că în cauză nu se aplică dispozițiile noului Cod de procedură fiscală, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 reglementează o procedură specială.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Sentința civilă nr. 722 din 3 martie 2017 (transmisă Curții Constituționale la data de 20 februarie 2018), pronunțată în Dosarul nr. 6.606/2/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 51 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamanta Unitatea Administrativ-Teritorială Județul Ilfov — Consiliul Județean în cadrul soluționării unei acțiuni de contencios administrativ prin care s-a solicitat anularea procesului-verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a unor creanțe bugetare. În cadrul soluționării acestei acțiuni, instanța a invocat din oficiu excepția inadmisibilității cererii de chemare în judecată, deoarece nu a fost atacată decizia pronunțată, în temeiul art. 51 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că nu critică existența unei proceduri prealabile obligatorii, ci doar condiționarea accesului la justiție de emiterea unei decizii administrative pronunțate în procedura prealabilă. Astfel, în situația în care administrația nu respectă termenul de emitere a deciziei [30 de zile, potrivit art. 50 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011], petentul ar trebui să aibă acces direct la instanță pentru a supune cazul unui judecător în vederea soluționării pe fond, nefiind just și echitabil ca exercitarea dreptului de acces la justiție și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil să depindă într-un grad atât de ridicat de voința adversarului. De

asemenea, nu este exclusă situația, destul de frecvent întâlnită, în care deciziile sunt emise după o foarte lungă perioadă de timp, ceea ce face să se încalce dezideratul soluționării cauzei într-un termen rezonabil, nefiind exclusă nici varianta în care administrația nu emite niciodată decizia, caz în care accesul la justiție este total obstrucționat. Așadar, o prevedere legală care permite, chiar la nivel teoretic, unei părți să aibă o atitudine ce conduce la limitarea/îngrădirea/obstrucționarea dreptului celeilalte părți de acces la justiție încalcă prevederile art. 21 din Constituție.

8. Se mai arată că, prin comparație, în ceea ce privește creanțele fiscale contestate în sistemul Codului de procedură fiscală, vechiul cod prevedea aceeași soluție legislativă, și anume inadmisibilitatea acțiunii în contencios fiscal, dacă nu exista o decizie emisă în contestația prealabilă, însă noul Cod fiscal a renunțat la această soluție. Astfel, dispozițiile de lege criticate erau compatibile cu sistemul vechiului Cod de procedură fiscală, însă nu au mai fost puse de acord cu noul Cod de procedură fiscală, deși ambele reglementări vizează creanțe fiscale.

9. Totodată, se susține că dispozițiile de lege criticate contravin principiului proporționalității, deoarece măsura adoptată de legiuitor este disproporțională în raport cu scopurile pe care acesta și le-a propus (degrevarea instanțelor și soluționarea administrativă a litigiului), deoarece creează posibilitatea administrației de a-și gestiona favorabil propriile interese, prin încălcarea obligației de a emite decizia în termenul legal. O măsură mai puțin oneroasă ar fi fost aceea a reglementării dreptului de acces la instanță fie la expirarea termenului de emiteră a deciziei pe cale administrativă, fie la o anumită perioadă de la expirarea acestui termen, măsură adoptată, de altfel, de Codul de procedură fiscală.

10. Se mai susține că afirmația din „mediul juridic” — potrivit căreia nu am fi în prezența unei îngrădiri a accesului liber la justiție, deoarece petentul are posibilitatea de a se adresa instanței pentru a solicita pronunțarea unei hotărâri judecătorești de obligare a administrației la emiteră actului — este greșită, deoarece dreptul de acces la instanță are o componentă principală care vizează posibilitatea unui justițiabil de a obține soluționarea pe fond a cazului său. Pe de altă parte, în acest caz, am fi în prezența încălcării dreptului justițiabilului de soluționare a litigiului pe fond într-un termen rezonabil, deoarece, după obținerea unei hotărâri favorabile definitive de obligare a autorității la emiteră actului și punerea ei în executare de către administrație, urmează o nouă etapă judiciară pentru rezolvarea fondului litigiului.

11. În final, se precizează că nu se critică dispozițiile art. 51 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 sub aspectul îngrădirii totale a accesului liber la justiție, ci sub aspectul limitării/îngreunării acestui drept. În cazul în care administrația nu își execută obligația de emiteră a deciziei, există remedii pentru a o obliga, dar aceste remedii nu sunt satisfăcătoare pentru că nu asigură exigența termenului rezonabil de soluționare pe fond a litigiului.

12. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată, deoarece, în esență, dreptul la instanță nu este un drept absolut, invocând în acest sens jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Impunerea obligativității atacării deciziei de soluționare a contestației administrative, potrivit dispozițiilor de lege criticate, are în vedere complexitatea activității de stabilire a situației de fapt respective, complexitate accentuată de informatizarea atât a activității organelor cu atribuții în domeniul respectiv, cât și a debitorilor, de natură să facă dificilă conturarea fondului raporturilor de drept administrativ. Prin urmare, instituirea unei asemenea condiții nu încalcă prevederile art. 21 din Constituție care consacră accesul liber la justiție și nu afectează substanța dreptului garantat atât constituțional, cât și prin art. 6 paragraful 1 din Convenție.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, documentul *amicus curiae* depus la dosar, susținerile reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate din ședința publică, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 51 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 30 iunie 2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 501 din 20 iulie 2012, având următorul conținut: „*Deciziile pronunțate în soluționarea contestațiilor pot fi atacate de către contestatar la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în conformitate cu prevederile Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.*” Art. 51 alin. (1) din același act normativ prevede următoarele: „*Decizia de soluționare a contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.*”

17. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate fac parte din secțiunea a 2-a — *Soluționarea contestațiilor administrative împotriva titlurilor de creanță* a capitolului V — *Contestarea titlurilor de creanță emise pentru recuperarea sumelor plătite necuvenit ca urmare a unor nereguli* din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora. Potrivit art. 20 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011, activitatea de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare/corecțiilor financiare se efectuează de către autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene, prin structuri de control organizate în acest scop în cadrul acestora, iar, în conformitate cu art. 21 din același act normativ, procesul-verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanței bugetare este act administrativ în sensul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, constituie titlu de creanță și se emite în vederea stingerii acestei creanțe. Totodată, potrivit art. 46 alin. (1) din același act normativ, „*Împotriva titlului de creanță se poate formula contestație în condițiile prezentei ordonanțe de urgență*”, iar, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, „*Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezată în drepturile sale printr-un act administrativ, în condițiile legii.*” Contestația administrativă se formulează în scris, în termen de maximum 30 de zile calendaristice de la data comunicării titlului de creanță, potrivit art. 47 alin. (1) din același act normativ. Art. 50 din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 66/2011 reglementează procedura de soluționare a contestației, după cum urmează: autoritatea publică emitentă a titlului de creanță se va pronunța prin decizie motivată cu privire la admiterea, în tot sau în parte, a contestației sau la respingerea ei, în termen de 30 de zile de la data înregistrării contestației sau a completării acesteia [alin. (1)]; în cazul admiterii contestației, se decide anularea titlului de creanță atacat și, după caz, emiterea unui nou titlu, care va avea în vedere strict considerentele deciziei [alin. (4)]; decizia autorității se va comunica debitorului în termen de 5 zile lucrătoare de la pronunțare [alin. (6)]; introducerea contestației pe calea administrativă nu suspendă executarea titlului de creanță [alin. (7)]; contestatarul poate cere suspendarea executării titlului de creanță, în temeiul Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare [alin. (8)]; instanța competentă poate suspenda executarea dacă se depune o cauțiune de până la 20% din cuantumul sumei contestate [alin. (9)]. Art. 51 reglementează efectele deciziilor pronunțate în soluționarea contestațiilor, stabilind că acestea sunt definitive în sistemul căilor administrative de atac [alin. (1)] și că pot fi atacate de către contestatar la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în conformitate cu prevederile Legii nr. 554/2004 [alin. (2)].

19. Analizând conținutul normativ al acestor texte de lege, Curtea reține că dispozițiile de lege instituie o cale administrativă de atac care constă în soluționarea unei contestații și care nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezât în drepturile sale printr-un act administrativ, în condițiile legii. Așadar, în temeiul dispozițiilor legale criticate, poate forma obiect al acțiunii în contencios administrativ decizia pronunțată în soluționarea contestației administrative, iar nu, în mod direct, actul administrativ — titlul de creanță. Această procedură administrativă prealabilă învestirii instanței de judecată nu încalcă accesul liber la justiție, deoarece instituie un mijloc de remediere a eventualei nelegalități a actului administrativ atacat, prin reexaminarea lui de către organul emitent al titlului de creanță, care are posibilitatea să își revoce actul, fapt ce permite persoanei vătămate să își ocrotească dreptul sau interesul legitim pe cale administrativă, evitând sesizarea instanței de judecată.

20. Curtea reține că instituirea unei proceduri administrative prealabile, cum este cea reglementată de dispozițiile de lege criticate, a mai fost analizată în jurisprudența sa, prin care a stabilit că aceasta nu reprezintă o încălcare a dreptului de acces la justiție. Astfel, prin Decizia nr. 687 din 12 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 25 iulie 2008, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și ale art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, Curtea a reiterat jurisprudența sa constantă, potrivit căreia „instituirea recursului prealabil sau grațios reprezintă o modalitate simplă, rapidă și scutită de taxa de timbru, prin care persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică are posibilitatea de a obține recunoașterea dreptului pretins sau a interesului său legitim direct de la organul emitent. Se realizează astfel, pe de o parte, protecția persoanei vătămate și a administrației, iar, pe de altă parte, degrevarea instanțelor judecătorești de contencios administrativ de acele litigii care pot fi soluționate pe cale administrativă, dându-se expresie principiului celerității”. De asemenea, Curtea a reținut că „nicio dispoziție constituțională nu interzice ca prin lege să se instituie o procedură administrativă prealabilă, fără caracter jurisdicțional, cum este, de exemplu, procedura recursului administrativ grațios sau a celui ierarhic”.

21. În plus, Curtea a constatat că dreptul de acces liber la justiție nu este un drept absolut, el putând fi supus anumitor condiționări. Prin urmare, Curtea a statuat că „parcursul unei proceduri administrative prealabile, obligatorii, fără caracter

jurisdicțional, nu îngrădește dreptul de acces liber la justiție, atât timp cât decizia organului administrativ poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești”. În acest sens sunt Decizia nr. 927 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 23 noiembrie 2007, Decizia nr. 382 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2007, Decizia nr. 687 din 12 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 25 iulie 2008, Decizia nr. 132 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 8 aprilie 2010, sau Decizia nr. 1.224 din 20 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 10 noiembrie 2011.

22. Ținând cont de această jurisprudență, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate, potrivit cărora decizia pronunțată în soluționarea contestației împotriva titlului de creanță se poate ataca la instanța de contencios administrativ, nu afectează accesul la justiție și nici dreptul la un proces echitabil.

23. Cât privește susținerile autoarei excepției referitoare la situațiile particulare în care organul de soluționare a contestației întârzie emiterea deciziei în termenul legal de 30 de zile sau chiar refuză emiterea acesteia, Curtea reține că acestea constituie aspecte privind nerespectarea obligației prevăzute de lege, nefiind probleme de constituționalitate, ci de aplicare a legii. Astfel, potrivit art. 50 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011, autoritatea publică emitentă a titlului de creanță are obligația să se pronunțe prin decizie motivată cu privire la admiterea, în tot sau în parte, a contestației sau la respingerea ei, în termen de 30 de zile de la data înregistrării contestației sau a completării acesteia. Totodată, potrivit art. 8 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 554/2004, cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri se poate adresa instanței de contencios administrativ.

24. Cât privește susținerile referitoare la dispozițiile Codului de procedură fiscală, Curtea reține că acestea nu pot fi primite. Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 reglementează o procedură specială, cu reguli proprii, de constatare și sancționare a neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, iar neconstituționalitatea invocată de autoarea excepției este dedusă din compararea a două texte de lege — textul criticat și prevederile din noul Cod de procedură fiscală. Or, având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, conform cărora „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, [...]”, Curtea reține că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere conformitatea acestui text cu dispozițiile și principiile constituționale, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele.

25. În final, cu privire la solicitarea autoarei excepției de neconstituționalitate de a se analiza, în mod suplimentar, încălcarea art. 52 din Constituție privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, Curtea constată că nu poate primi această solicitare, întrucât, potrivit jurisprudenței sale, temeiurile excepției de neconstituționalitate sunt cele precizate prin încheierea de sesizare a instanței de judecată în fața căreia a fost invocată excepția, astfel că în fața Curții Constituționale nu pot fi invocate alte temeiuri ale excepției decât cele stabilite prin încheierea de sesizare (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 272 din 23 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 564 din 4 septembrie 2013). Or, pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 52 din Constituție nu a fost invocată în motivarea excepției de neconstituționalitate ridicate în fața instanței judecătorești.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Unitatea Administrativ-Teritorială Județul Ilfov — Consiliul Județean în Dosarul nr. 6.606/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 51 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 ianuarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2020 pentru Compania Națională a Cuprului, Aurului
și Fierului MINVEST — S.A. Deva, aflată sub autoritatea
Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2020 pentru Compania Națională a Cuprului, Aurului și Fierului MINVEST — S.A. Deva, aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul economiei, energiei și
mediului de afaceri,
Virgil-Daniel Popescu
Ministrul muncii și protecției sociale,
Victoria Violeta Alexandru
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cîțu

București, 14 mai 2020.
Nr. 382.

MINISTERUL ECONOMIEI, ENERGIEI ȘI MEDIULUI DE AFACERI
 Compania Națională a Cuprului, Aurului și Fierului MINVEST — S.A. Deva
 Sediul: Piața Unirii nr. 9, Deva, județul Hunedoara
 Cod unic de înregistrare: RO 2117946

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
 pe anul 2020**

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2020 - mii lei -
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5)	1	10.284
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	10.284
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	0
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	8.258
	1	Cheltuieli de exploatare (R7=Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18), din care:	7	8.258
		A. cheltuieli cu bunuri și servicii	8	2.091
		B. cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	9	311
		C. cheltuieli cu personalul (R10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17) din care:	10	3.734
		C0 Cheltuieli de natură salarială (Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	3.297
		C1 ch. cu salariile	12	3.044
		C2 bonusuri	13	253
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	0
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	16	281
		C5 cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	17	156
		D. alte cheltuieli de exploatare	18	2.122
	2	Cheltuieli financiare	19	0
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere) Rd. 20=Rd.1-Rd.6	20	2.026
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	308
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMANAT	22	
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFITUL AMANAT	23	
	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	
V		PROFITUL/PIERDEREA NETA A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd.26=Rd.20-Rd.21-Rd.22+Rd.23-Rd.24-Rd.25)	26	1.718
	1	Rezerve legale	27	101
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	1.617
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29, 30, 31 (Rd.32=Rd.26-(Rd.27 la Rd.31)>=0)	32	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	
		a) - dividende convenite bugetului de stat	35	
		b) - dividende convenite bugetului local	36	
		c) - dividende convenite altor acționari	37	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2020 - mii lei -
0	1	2	3	4
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	
	a)	cheltuieli materiale	41	
	b)	cheltuieli cu salariile	42	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	1.507
	1	Alocații de la buget	47	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	
X		DATE DE FUNDAMENTARE	0	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	88
	2	Nr.mediu de salariați total	51	88
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	52	3.122
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala,recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	3.030
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	54	117
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculata cf. Legii anuale a bugetului de stat	55	84
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	57	803
	8	Plăți restante	58	20.317
	9	Creanțe restante	59	1.600

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, INFRASTRUCTURII ȘI COMUNICAȚIILOR

ORDIN

pentru publicarea acceptării amendamentelor la Codul internațional privind siguranța navelor care utilizează gaze sau alți combustibili cu punct de aprindere scăzut (Codul IGF), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.422(98) a Comitetului de siguranță maritimă din 15 iunie 2017

Având în vedere Referatul Direcției transport naval nr. 34.717/1.640 din 16.12.2019 pentru publicarea acceptării amendamentelor la Codul internațional privind siguranța navelor care utilizează gaze sau alți combustibili cu punct de aprindere scăzut (Codul IGF), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.422(98) a Comitetului de siguranță maritimă din 15 iunie 2017,

ținând seama de prevederile art. VIII(b)(vi)(2)(bb) și ale art. VIII(b)(vii)(2) din Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare (SOLAS 1974) la care România a aderat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 80/1979, ale Ordinului ministrului transporturilor nr. 707/2016 pentru publicarea acceptării Codului internațional privind siguranța navelor care utilizează gaze sau alți combustibili cu punct de aprindere scăzut (Codul IGF), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.391(95) a Comitetului de siguranță maritimă din 11 iunie 2015, precum și ale art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

în temeiul prevederilor art. 57 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se publică amendamentele la Codul internațional privind siguranța navelor care utilizează gaze sau alți combustibili cu punct de aprindere scăzut (Codul IGF), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.422(98) a Comitetului de siguranță maritimă din 15 iunie

2017, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Navală Română va duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,
Lucian Nicolae Bode

București, 21 ianuarie 2020.
Nr. 282.

ANEXĂ

REZOLUȚIA MSC.422(98) (adoptată la 15 iunie 2017)

Amendamente la Codul internațional privind siguranța navelor care utilizează gaze sau alți combustibili cu punct de aprindere scăzut (Codul IGF)

Comitetul de siguranță maritimă,

amintind articolul 28(b) al Convenției privind crearea Organizației Maritime Internaționale referitor la funcțiile Comitetului, luând notă de Rezoluția MSC.391(95), prin care Comitetul a adoptat Codul internațional privind siguranța navelor care utilizează gaze sau alți combustibili cu punct de aprindere scăzut („Codul IGF”), care a devenit obligatoriu în temeiul capitolelor II-1 și II-2 din Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare („Convenția”),

luând notă, de asemenea, de articolul VIII(b) și regula II-1/2.29 din Convenție privind procedura pentru modificarea Codului IGF,

luând în considerare, la cea de-a nouăzeci și opta sesiune a sa, amendamentele la Codul IGF propuse și difuzate în conformitate cu articolul VIII(b)(i) din Convenție,

1 adoptă, în conformitate cu articolul VIII(b)(iv) din Convenție, amendamentele la Codul IGF, al căror text este prevăzut în anexa la prezenta rezoluție;

2 stabilește, în conformitate cu articolul VIII(b)(vi)(2)(bb) din Convenție, că amendamentele se vor considera ca fiind acceptate la 1 iulie 2019, în afară de cazul când, înainte de această dată, mai mult de o treime din guvernele contractante la Convenție sau guvernele contractante ale căror flote comerciale reprezintă în total nu mai puțin decât 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale vor fi notificat obiecțiile lor la amendamente;

3 invită guvernele contractante să ia notă de faptul că, în conformitate cu articolul VIII(b)(vii)(2) din Convenție, amendamentele vor intra în vigoare la 1 ianuarie 2020, după acceptarea lor în conformitate cu paragraful 2 de mai sus;

4 solicită secretarului general, în conformitate cu articolul VIII(b)(v) din Convenție, să transmită copii certificate ale prezentei rezoluții și ale textului amendamentelor conținut în anexă tuturor guvernelor contractante la Convenție;

5 solicită, de asemenea, secretarului general să transmită copii ale prezentei rezoluții și ale anexei sale membrilor organizației care nu sunt guverne contractante la Convenție.

Amendamente la Codul internațional privind siguranța navelor care utilizează gaze sau alți combustibili cu punct de aprindere scăzut (Codul IGF)

CAPITOLUL 11

Protecția contra incendiului**11.3 Reguli pentru protecția contra incendiului**

1 În paragraful 11.3.2, cuvintele „și toți pereții de separație situați deasupra, inclusiv ferestrele de la puntea de comandă, trebuie să aibă separații de clasă A-0” se șterg.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, INFRASTRUCTURII ȘI COMUNICAȚIILOR

ORDIN**pentru publicarea acceptării amendamentelor la Codul internațional din 2008 privind stabilitatea navei în starea intactă (Codul IS din 2008) — textul consolidat al amendamentelor adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin rezoluțiile MSC.414(97) și MSC.444(99) ale Comitetului de siguranță maritimă**

Având în vedere Referatul Direcției transport naval nr. 38.567/1.837 din 16.12.2019 pentru publicarea acceptării amendamentelor la Codul internațional din 2008 privind stabilitatea navei în starea intactă (Codul IS din 2008) — textul consolidat al amendamentelor adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin rezoluțiile MSC.414(97) și MSC.444(99) ale Comitetului de siguranță maritimă,

ținând seama de prevederile paragrafelor 2(f)(ii)(bb) și 2(g)(ii) ale articolului VI din Protocolul din 1988 privind Convenția internațională din 1966 asupra liniilor de încărcare la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1999, precum și ale Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 675/2010 pentru publicarea acceptării Codului internațional din 2008 privind stabilitatea navei în stare intactă (Codul IS din 2008), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.267(85) a Comitetului Securității Maritime din 4 decembrie 2008, precum și ale art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

în temeiul prevederilor art. 57 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se publică amendamentele la Codul internațional din 2008 privind stabilitatea navei în starea intactă (Codul IS din 2008) — textul consolidat al amendamentelor adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin rezoluțiile MSC.414(97) și MSC.444(99) ale Comitetului de siguranță

maritimă, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Navală Română va lua măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,
Lucian Nicolae Bode

București, 21 ianuarie 2020.
Nr. 283.

REZOLUȚIA MSC.444(99)
(adoptată la 24 mai 2018)**Amendamente la partea A din Codul internațional din 2008 privind stabilitatea navei în starea intactă (Codul IS din 2008)**

Comitetul de siguranță maritimă, amintind articolul 28(b) al Convenției privind crearea Organizației Maritime Internaționale, referitor la funcțiile Comitetului, amintind, de asemenea, Rezoluția MSC.267(85) prin care a adoptat Codul internațional din 2008 privind stabilitatea navei în starea intactă („Codul IS din 2008”),

amintind în plus Rezoluția MSC.414(97) prin care a adoptat amendamente la introducerea și la partea A din Codul IS din 2008, luând notă de prevederile referitoare la procedura pentru amendamente la introducerea și la partea A din Codul IS din 2008, menționate în paragraful (16).1 din regula I/3 din Protocolul din 1988 privind Convenția internațională din 1966 asupra liniilor de încărcare („Protocolul din 1988 asupra liniilor de încărcare”), așa cum a fost modificat prin Rezoluția MSC.270(85),

recunoscând necesitatea includerii în Codul IS din 2008 a unor prevederi referitoare la nave care efectuează operațiuni de manevrare a ancorei, de ridicare și de remorcare, inclusiv remorcare de escortare,

luând în considerare, la cea de-a nouăzeci și noua sesiune a sa, amendamentele la partea A din Codul IS din 2008, propuse și difuzate în conformitate cu paragraful 2(a) al articolului VI din Protocolul din 1988 asupra liniilor de încărcare,

1 adoptă, în conformitate cu paragraful 2(d) al articolului VI din Protocolul din 1988 asupra liniilor de încărcare, amendamentele la partea A din Codul IS din 2008, așa cum a fost amendat prin Rezoluția MSC.414(97), al căror text este prezentat în anexa la prezenta rezoluție;

2 este de acord că prezenta rezoluție și Rezoluția MSC.414(97) trebuie citite și interpretate împreună ca un singur instrument;

3 stabilește, în conformitate cu paragraful 2(f)(ii)(bb) al articolului VI din Protocolul din 1988 asupra liniilor de încărcare, că amendamentele menționate se vor considera ca fiind acceptate la 1 iulie 2019, cu excepția situației în care, înainte de această dată, mai mult de o treime din părțile la Protocolul din 1988 asupra liniilor de încărcare sau părțile ale căror flote comerciale reprezintă în total nu mai puțin decât 50% din totalul flotelor comerciale ale tuturor părților au notificat secretarului general al Organizației obiecțiile lor cu privire la amendamente;

4 invită părțile la Protocolul din 1988 asupra liniilor de încărcare să ia notă de faptul că, în conformitate cu paragraful 2(g)(ii) al articolului VI din Protocolul din 1988 asupra liniilor de încărcare, amendamentele vor intra în vigoare la 1 ianuarie 2020, după acceptarea lor în conformitate cu paragraful 3 de mai sus;

5 solicită secretarului general al Organizației, în aplicarea paragrafului 2(e) al articolului VI din Protocolul din 1988 asupra liniilor de încărcare, să transmită copii certificate ale prezentei rezoluții și ale textului amendamentelor conținut în anexă tuturor părților la Protocolul din 1988 asupra liniilor de încărcare;

6 solicită, de asemenea, secretarului general al Organizației să transmită copii ale acestei rezoluții și ale anexei sale membrilor Organizației care nu sunt părți la Protocolul din 1988 asupra liniilor de încărcare;

7 solicită în plus secretarului general să pregătească un text consolidat al amendamentelor adoptate prin prezenta rezoluție și Rezoluția MSC.414(97).

ANEXĂ

Amendamente la Codul internațional din 2008 privind stabilitatea navei în starea intactă (Codul IS din 2008)

[textul consolidat al amendamentelor adoptate prin rezoluțiile MSC.414(97) și MSC.444(99)]

INTRODUCERE

1 Scop

1 Partea introductivă a paragrafului 1.2 este înlocuită cu următoarea:

„1.2 Cu excepția cazului în care se specifică altfel, prezentul cod conține criteriile de stabilitate în stare intactă aplicabile navelor și altor vehicule marine cu lungimea mai mare sau egală cu 24 m, menționate mai jos. Codul oferă, de asemenea, criteriile de stabilitate în stare intactă aplicabile acelorși nave și vehicule marine atunci când efectuează anumite operațiuni:”

2 În paragraful 1.2, după subparagraful .6 existent se introduc următoarele noi subparagrafe de la .7 la .9:

„.7 nave care efectuează operațiuni de manevrare a ancorei;

.8 nave care efectuează operațiuni de remorcare portuară, costieră sau în larg, precum și operațiuni de escortare;

.9 nave care efectuează operațiuni de ridicare;”

și subparagrafele rămase se renumerează în consecință.

2 Definiții

3 După paragraful 2.26 existent se introduc următoarele paragrafe noi de la 2.27 la 2.31:

„2.27 *Navă care efectuează operațiuni de manevrare a ancorei* înseamnă o navă care efectuează operațiuni de lansare, recuperare și re poziționare a ancorelor și parâmelor de acostare conexe ale platformelor sau ale altor nave. Forțele care intervin în manevrarea ancorei sunt în general asociate cu forța de tracțiune exercitată de vinci asupra cablului și pot include forțe verticale, transversale și longitudinale aplicate în punctul de remorcare și pe rola de ghidare pupa.

2.28 *Navă care efectuează operațiuni de remorcare portuară* înseamnă o navă care efectuează o operațiune destinată asistării navelor sau altor structuri plutitoare în ape adăpostite, în mod normal în timpul intrării în port sau părăsirii acestuia și pe durata operațiunilor de acostare sau plecare de la dană.

2.29 *Navă care efectuează operațiuni de remorcare costieră sau în larg* înseamnă o navă care efectuează o operațiune destinată asistării navelor sau altor structuri plutitoare, în afara apelor adăpostite, în care forțele asociate remorcajului sunt adesea o funcție de forța de tracțiune la punct fix a navei.*

2.30 *Navă care efectuează operațiuni de ridicare* înseamnă o navă care efectuează o operațiune care implică ridicarea sau coborârea obiectelor folosind forțe verticale cu ajutorul vinciurilor, al macaralelor, al cadrelor-A sau al altor dispozitive de ridicat. Navele de pescuit nu trebuie să fie incluse în această definiție.

2.31 *Navă care efectuează operațiuni de escortare* înseamnă o navă angajată în mod specific în guvernarea, oprirea sau controlarea în orice alt mod a navei asistate, pe durata unei manevre obișnuite sau a unei manevre de urgență, în timpul căreia forțele necesare guvernării sau opririi sunt generate de forțele hidrodinamice ce acționează asupra corpului navei și apendicelor sale și de forțele de împingere exercitate de unitățile de propulsie (a se vedea și figura 2.8-1).”

NOTE DE SUBSOL

4 Nota de subsol existentă la paragraful 2.29 se renumerează ca nota de subsol 3, iar notele de subsol rămase se renumerează în consecință*.

* Aceste note de subsol sunt destinate doar ca referință și nu fac parte din amendamentele adoptate.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, INFRASTRUCTURII ȘI COMUNICAȚIILOR

ORDIN**privind publicarea acceptării amendamentelor la Codul internațional din 2000 pentru siguranța navelor de mare viteză (Codul HSC 2000), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.424(98) și Rezoluția MSC.439(99) ale Comitetului de siguranță maritimă din 15 iunie 2017, respectiv 24 mai 2018**

Având în vedere Referatul Direcției transport naval nr. 38.566/1.838 din 16.12.2019 privind publicarea acceptării amendamentelor la Codul internațional din 2000 pentru siguranța navelor de mare viteză (Codul HSC 2000), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.424(98) și Rezoluția MSC.439(99) ale Comitetului de siguranță maritimă din 15 iunie 2017, respectiv 24 mai 2018,

ținând seama de prevederile art. VIII(b)(vi)(2)(bb) și ale art. VIII(b)(vii)(2) din Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare (SOLAS 1974), la care România a aderat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 80/1979, precum și ale art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

în temeiul prevederilor art. 57 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se publică amendamentele la Codul internațional din 2000 pentru siguranța navelor de mare viteză (Codul HSC 2000), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.424(98) a Comitetului de siguranță maritimă din 15 iunie 2017, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se publică amendamentele la Codul HSC 2000, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția

MSC.439(99) a Comitetului de siguranță maritimă din 24 mai 2018, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — Autoritatea Navală Română va duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,
Lucian Nicolae Bode

București, 21 ianuarie 2020.
Nr. 284.

ANEXA Nr. 1

**REZOLUȚIA MSC.424(98)
(adoptată la 15 iunie 2017)****Amendamente la Codul internațional din 2000 pentru siguranța navelor de mare viteză (Codul HSC 2000)**

Comitetul de siguranță maritimă, amintind articolul 28(b) din Convenția privind crearea Organizației Maritime Internaționale referitor la funcțiile Comitetului, notând Rezoluția MSC.97(73), prin care a adoptat Codul internațional din 2000 pentru siguranța navelor de mare viteză („Codul HSC 2000”), care a devenit obligatoriu conform capitolului X din Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare (SOLAS) („Convenția”),

notând, de asemenea, articolul VIII(b) și regula X/1.2 din Convenție privind procedura pentru amendarea Codului HSC 2000, luând în considerare, la cea de-a nouăzeci și opta sesiune a sa, amendamentele la Codul HSC 2000 propuse și difuzate în conformitate cu articolul VIII(b)(i) din Convenție,

1 adoptă, în conformitate cu articolul VIII(b)(iv) din Convenție, amendamentele la Codul HSC 2000, al căror text este prevăzut în anexa la prezenta rezoluție;

2 stabilește, în conformitate cu articolul VIII(b)(vi)(2)(bb) din Convenție, că aceste amendamente trebuie să fie considerate ca fiind acceptate la 1 iulie 2019, cu excepția cazului în care, înainte de această dată, cel puțin o treime din guvernele contractante la Convenție sau guvernele contractante ale căror flote comerciale combinate reprezintă în total nu mai puțin de 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale vor fi notificat secretarului general obiecțiile lor la amendamente;

3 invită guvernele contractante la Convenție să ia notă că, în conformitate cu articolul VIII(b)(vii)(2) din Convenție, amendamentele vor intra în vigoare la 1 ianuarie 2020, după acceptarea lor în conformitate cu paragraful 2 de mai sus;

4 solicită secretarului general, în sensul articolului VIII(b)(v) din Convenție, să transmită tuturor guvernelor contractante la Convenție copii certificate ale prezentei rezoluții și ale textului amendamentelor conținut în anexă;

5 solicită, de asemenea, secretarului general să transmită copii ale prezentei rezoluții și ale anexei sale membrilor Organizației care nu sunt guverne contractante la Convenție.

Amendamente la Codul internațional din 2000 pentru siguranța navelor de mare viteză (Codul HSC 2000)

CAPITOLUL 8

Mijloace și dispozitive de salvare**8.10 Ambarcațiuni de salvare și bărci de urgență**

1 Paragrafele 8.10.1.5 și 8.10.1.6 se înlocuiesc cu următoarele:

„5 fără a aduce atingere prevederilor de la .4 de mai sus, nava trebuie să fie dotată cu suficiente bărci de salvare astfel încât, în situația abandonării navei de către numărul total de persoane pe care nava este autorizată să le transporte:

.5.1 cel mult 9 plute de salvare prevăzute în conformitate cu 8.10.1.1 sunt adunate de fiecare barcă de salvare; sau

.5.2 dacă Administrația consideră că bărcile de salvare pot remorca o pereche de astfel de plute de salvare simultan, cel mult 12 plute de salvare prevăzute în conformitate cu 8.10.1.1 sunt adunate de fiecare barcă de salvare; și

.5.3 nava poate fi evacuată în timpul specificat în 4.8.

.6 nava cu lungimea mai mică de 30 m poate fi exceptată de la dotarea cu o barcă de urgență, cu condiția ca această navă să respecte toate cerințele următoare:

.6.1 nava este prevăzută cu mijloace care să permită recuperarea din apă a unei persoane lipsite de ajutor, cu corpul în poziție orizontală sau apropiată de orizontală;

.6.2 recuperarea persoanei lipsite de ajutor poate fi observată de pe puntea de navigație; și

.6.3 nava este suficient de manevrabilă pentru a se apropia și recupera persoane în cele mai nefavorabile condiții.”

ANEXA Nr. 2

REZOLUȚIA MSC.439(99)
(adoptată la 24 mai 2018)**Amendamente la Codul internațional din 2000 pentru siguranța navelor de mare viteză (Codul HSC 2000)**

Comitetul de siguranță maritimă, amintind articolul 28(b) din Convenția privind crearea Organizației Maritime Internaționale referitor la funcțiile Comitetului, amintind de asemenea Rezoluția MSC.97(73), prin care a adoptat Codul internațional din 2000 pentru siguranța navelor de mare viteză („Codul HSC 2000”), care a devenit obligatoriu conform capitolului X din Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare („Convenția”),

amintind în continuare articolul VIII(b) și regula X/1.2 din Convenție privind procedura pentru amendarea Codului HSC 2000, luând în considerare, la cea de-a nouăzeci și noua sesiune a sa, amendamentele la Codul HSC 2000, propuse și difuzate în conformitate cu articolul VIII(b)(i) din Convenție,

1 adoptă, în conformitate cu articolul VIII(b)(iv) din Convenție, amendamentele la Codul HSC 2000, al căror text este prevăzut în anexa la prezenta rezoluție;

2 stabilește, în conformitate cu articolul VIII(b)(vi)(2)(bb) din Convenție, că aceste amendamente trebuie să fie considerate ca fiind acceptate la 1 iulie 2019, cu excepția cazului în care, înainte de această dată, cel puțin o treime din guvernele contractante la Convenție sau guvernele contractante ale căror flote comerciale combinate reprezintă în total nu mai puțin de 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale vor fi notificat secretarului general obiecțiile lor la amendamente;

3 invită guvernele contractante la Convenție să ia notă că, în conformitate cu articolul VIII(b)(vii)(2) din Convenție, amendamentele vor intra în vigoare la 1 ianuarie 2020, după acceptarea lor în conformitate cu paragraful 2 de mai sus;

4 solicită secretarului general, în sensul articolului VIII(b)(v) din Convenție, să transmită tuturor guvernelor contractante la Convenție copii certificate ale prezentei rezoluții și ale textului amendamentelor conținut în anexă;

5 solicită, de asemenea, secretarului general să transmită copii ale prezentei rezoluții și ale anexei sale membrilor Organizației care nu sunt guverne contractante la Convenție.

ANEXĂ
la Rezoluția MSC.439(99)**Amendamente la Codul internațional din 2000 pentru siguranța navelor de mare viteză (Codul HSC 2000)**

CAPITOLUL 14

Radiocomunicații**14.2 Termeni și definiții**

1 În paragraful 14.2.1, subparagraful .6 existent se modifică după cum urmează:

„6 *Identitățile Sistemului mondial pentru caz de sinistru și pentru siguranța navigației pe mare (GMDSS)* înseamnă identitatea serviciilor maritime mobile, indicativul de apel al navei, identitățile serviciului mobil prin satelit recunoscut și identitatea numărului de serie care pot fi transmise prin echipamentul navei și utilizate pentru identificarea navei.”

2 În paragraful 14.2.1, după subparagraful .16 existent se adaugă noul subparagraf .17 după cum urmează:

„17 *Serviciul mobil prin satelit recunoscut* înseamnă orice serviciu care operează printr-un sistem prin satelit și este recunoscut de către Organizație pentru a fi utilizat în Sistemul mondial pentru caz de sinistru și pentru siguranța navigației pe mare (GMDSS).”

14.7 Instalația radio: generalități

3 În paragraful 14.7.1, subparagraful .5 existent se modifică după cum urmează:

„5 o instalație radio pentru recepția informațiilor privind siguranța maritimă prin intermediul unui sistem de apel în grup lărgit al unui serviciu mobil prin satelit recunoscut, dacă nava este angajată în voiaje în zona maritimă A1 sau A2 sau A3, dar în care nu este asigurat un serviciu internațional NAVTEX. Totuși, pot fi exceptate de la această cerință navele angajate exclusiv în voiaje în zonele unde este asigurat un serviciu de informații pentru siguranța maritimă prin telegrafie HF cu imprimare directă și dotate cu echipament capabil să recepționeze aceste informații.”

4 În paragraful 14.7.1, subparagraful .6.1 existent se modifică după cum urmează:

„6.1 poate să transmită un semnal de alarmare în caz de sinistru prin serviciul de sateliți cu orbită polară care operează în banda de 406 MHz;”.

14.8 Instalația radio: zona maritimă A1

5 În paragraful 14.8.1, subparagraful .5 existent se modifică după cum urmează:

„5 fie printr-un serviciu mobil prin satelit recunoscut; această cerință poate fi îndeplinită de:

.5.1 o stație terestră de navă; sau

.5.2 radiobaliza pentru localizarea sinistrelor prin satelit (EPIRB) cerută de 14.7.1.6, fie prin instalarea ei aproape de locul din care se efectuează în mod normal navigația, fie cu activare de la distanță din acest loc.”

14.9 Instalația radio: zonele maritime A1 și A2

6 În paragraful 14.9.1, subparagraful .3.3 existent se modifică după cum urmează:

„3.3 fie printr-un serviciu mobil prin satelit recunoscut folosind o stație terestră de navă.”

7 În paragraful 14.9.3, subparagraful .2 existent se modifică după cum urmează:

„2 fie o stație terestră de navă pentru un serviciu mobil prin satelit recunoscut.”

14.10 Instalația radio: zonele maritime A1, A2 și A3

8 În paragraful 14.10.1, fraza introductivă a subparagrafului .1 existent se modifică după cum urmează:

„1 o stație terestră de navă pentru un serviciu mobil prin satelit recunoscut, care poate asigura:”.

9 În paragraful 14.10.1, subparagraful .4.3 existent se modifică după cum urmează:

„4.3 printr-un serviciu mobil prin satelit recunoscut, prin intermediul unei stații suplimentare terestre de navă.”

10 În paragraful 14.10.2, subparagraful .3.2 existent se modifică după cum urmează:

„3.2 printr-un serviciu mobil prin satelit recunoscut, prin intermediul unei stații terestre de navă; și”.

14.12 Ascultarea

11 În paragraful 14.12.1, subparagraful .4 existent se modifică după cum urmează:

„4 pentru semnalele de alarmare în caz de sinistru de la coastă la navă, dacă nava, în conformitate cu cerințele de la 14.10.1.1, este dotată cu o stație terestră de navă pentru un serviciu mobil prin satelit recunoscut.”

14.13 Surse de energie

12 În paragraful 14.13.2, se șterge cuvântul „Inmarsat.”

ANEXĂ

Model de Certificat de siguranță pentru nava de mare viteză și de listă a echipamentului

Lista echipamentului pentru conformitate cu Codul internațional din 2000 pentru siguranța navelor de mare viteză

13 În secțiunea 4, descrierea existentă la poziția 1.4 se modifică după cum urmează:

„Stație terestră de navă pentru un serviciu mobil prin satelit recunoscut.”

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, INFRASTRUCTURII ȘI COMUNICAȚIILOR

ORDIN

privind publicarea acceptării amendamentelor la Codul internațional al mijloacelor de salvare (Codul LSA), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.425(98) a Comitetului de siguranță maritimă din 15 iunie 2017

Având în vedere Referatul Direcției transport naval nr. 38.562/1.839 din 11.12.2019 privind publicarea acceptării amendamentelor la Codul internațional al mijloacelor de salvare (Codul LSA), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.425(98) a Comitetului de siguranță maritimă din 15 iunie 2017,

ținând seama de prevederile art. VIII(b)(vi)(2)(bb) și ale art. VIII(b)(vii)(2) din Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare (SOLAS 1974) la care România a aderat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 80/1979, precum și ale art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

în temeiul prevederilor art. 57 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se publică amendamentele la Codul internațional al mijloacelor de salvare (Codul LSA), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.425(98) a Comitetului de siguranță maritimă din 15 iunie 2017, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Navală Română va duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,
Lucian Nicolae Bode

București, 21 ianuarie 2020.
Nr. 285.

REZOLUȚIA MSC.425(98)
(adoptată la 15 iunie 2017)

Amendamente la Codul internațional al mijloacelor de salvare (Codul LSA)

Comitetul de siguranță maritimă,
amintind articolul 28(b) din Convenția privind crearea Organizației Maritime Internaționale referitor la funcțiile Comitetului,
luând notă de Rezoluția MSC.48(66), prin care a adoptat Codul internațional al mijloacelor de salvare („Codul LSA”), care
a devenit obligatoriu conform capitolul III din Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare
(„Convenția”),

luând notă, de asemenea, de articolul VIII(b) și regula III/10 din Convenție cu privire la procedura de amendare a Codului
LSA,

luând în considerare, la cea de-a nouăzeci și opta sesiune a sa, amendamentele la Codul LSA propuse și circulate în
conformitate cu articolul VIII(b)(i) din Convenție,

1 adoptă, în conformitate cu articolul VIII(b)(iv) din Convenție, amendamentele la Codul LSA, al căror text este prevăzut
în anexa la prezenta rezoluție;

2 stabilește, în conformitate cu articolul VIII(b)(vi)(2)(bb) din Convenție, că amendamentele menționate se vor considera
ca fiind acceptate la 1 iulie 2019, în afară de cazul când, înainte de această dată, mai mult de o treime din guvernele contractante
la Convenție sau guvernele contractante ale căror flote comerciale însumate reprezintă nu mai puțin de 50% din tonajul brut al flotei
comerciale mondiale vor fi notificat secretarului general obiecțiile lor la amendamente;

3 invită guvernele contractante la Convenție să ia notă de faptul că, în conformitate cu articolul VIII(b)(vii)(2) din Convenție,
amendamentele vor intra în vigoare la 1 ianuarie 2020, după acceptarea lor în conformitate cu paragraful 2 de mai sus;

4 solicită secretarului general, în aplicarea articolului VIII(b)(v) din Convenție, să transmită copii certificate ale prezentei
rezoluții și ale textului amendamentelor conținute în anexă tuturor guvernelor contractante la Convenție;

5 solicită, de asemenea, secretarului general să transmită copii ale prezentei rezoluții și ale anexei sale membrilor
Organizației care nu sunt guverne contractante la Convenție.

Amendamente la Codul internațional al mijloacelor de salvare (Codul LSA)

CAPITOLUL VI

Instalații de lansare la apă și de îmbarcare

6.1. Instalații de lansare la apă și de îmbarcare

1 Paragrafele 6.1.1.5 și 6.1.1.6 se înlocuiesc după cum urmează:

„6.1.1.5. Instalația de lansare la apă și accesoriile sale, altele decât vinciurile, trebuie să fie suficient de rezistente pentru
a rezista la o sarcină de probă statică efectuată în uzină care să nu fie mai mică de 2,2 ori sarcina de lucru maximă.

6.1.1.6. Elementele de structură și toate paneele, curenții, ochetii, lanțurile, legăturile de fixare și toate celelalte accesorii
folosite de dispozitivul de lansare la apă trebuie să fie proiectate având un coeficient de siguranță în funcție de sarcina de lucru
maximă prevăzută și de rezistența la rupere a materialelor folosite pentru construcție. Un coeficient minim de siguranță de 4,5
trebuie să fie aplicat la toate elementele structurale, inclusiv componentele structurale ale vinciului, iar un coeficient de siguranță
de 6 trebuie să fie aplicat curenților, lanțurilor de suspensie, ochetilor și paneelelor.”

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind desemnarea din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București a coordonatorilor pentru gestionarea situației COVID-19 pentru regiunile de dezvoltare ale României**

Văzând Referatul de aprobare al Inspecției Sanitare de Stat din cadrul Ministerului Sănătății nr. NT 2.639 din 19.05.2020, având în vedere prevederile art. 16 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 10 din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, conform cărora, pe durata stării de alertă, Ministerul Sănătății coordonează activitățile de prevenire și combatere a efectelor pandemiei de COVID-19 în cadrul unităților sanitare publice, după caz,

luând în considerare prevederile art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 394/2020 privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Pe perioada stării de alertă se desemnează coordonatorii pentru gestionarea situației COVID-19 pentru regiunile de dezvoltare ale României, după cum urmează:

a) Andrei L. Lucian pentru Regiunea de dezvoltare Nord—Est, ce are în componență următoarele județe: Bacău, Botoșani, Iași, Neamț, Suceava și Vaslui;

b) Schipor Cristina pentru Regiunea de dezvoltare Sud—Est, ce are în componență următoarele județe: Brăila, Buzău, Constanța, Galați, Tulcea și Vrancea;

c) Nica Bogdan Cristian pentru Regiunea de dezvoltare Sud Muntenia, ce are în componență următoarele județe: Argeș, Călărași, Dâmbovița, Giurgiu, Ialomița, Prahova și Teleorman;

d) Constantin Miruna pentru Regiunea de dezvoltare Sud—Vest Oltenia, ce are în componență următoarele județe: Dolj, Gorj, Mehedinți, Olt și Vâlcea;

e) Timiș Horia pentru Regiunea de dezvoltare Vest, cuprinzând următoarele județe: Arad, Caraș-Severin, Hunedoara și Timiș;

f) Duma Dorina pentru Regiunea de dezvoltare Nord—Vest, ce are în componență următoarele județe: Bihor, Bistrița-Năsăud, Cluj, Maramureș, Satu Mare și Sălaj;

g) Blăguțiu Lucian pentru Regiunea de dezvoltare Centru, ce are în componență următoarele județe: Alba, Brașov, Covasna, Harghita, Mureș și Sibiu;

h) Nicolescu Oana pentru Regiunea de Dezvoltare București—Ilfov, ce cuprinde municipiul București și județul Ilfov.

Art. 2. — (1) Persoanele nominalizate la art. 1 au următoarele atribuții:

a) asigură coordonarea regională în vederea punerii în aplicare în mod unitar a metodologiei emise de Institutul Național de Sănătate Publică, precum și a reglementărilor legale având ca obiect măsurile necesare a fi aplicate pe durata stării de alertă pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19;

b) asigură coordonarea activităților de prevenire și combatere a efectelor pandemiei de COVID-19 în cadrul unităților sanitare publice din regiune;

c) reprezintă în raport cu comitetul județean pentru situații de urgență punctul de vedere al tuturor județelor din zona arondată și modul de aplicare a tuturor deciziilor în mod unitar;

d) pot dispune temporar în funcție de necesități (precum lipsuri, deficiențe) mutarea dintr-un județ în altul a resurselor materiale necesare;

e) vor avea la dispoziție situația paturilor ocupate/disponibile zilnic din județele arondate;

f) efectuează analiza necesarului de personal medical și propun relocarea lui în funcție de nevoi;

g) centralizează necesarul de echipamente medicale și medicamente, inclusiv echipamentele de protecție și de testare, și informează Ministerul Sănătății;

h) analizează necesitatea de creștere a capacității de testare din regiune, analizează și dispun în funcție de situație (echipamente, procentul de personal infectat) măsurile care se impun și informează Ministerul Sănătății.

(2) În cadrul județelor arondate se vor pune la dispoziția coordonatorului regional structurile tuturor unităților sanitare publice și private în vederea realizării unor eventuale transferuri de pacienți.

Art. 3. — Persoanele nominalizate la art. 1 și toate entitățile de specialitate implicate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Ordinul ministrului sănătății nr. 577/2020 privind desemnarea din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București a coordonatorilor pentru gestionarea situației COVID-19 pentru regiunile de dezvoltare ale României, cu modificările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 7 aprilie 2020, își încetează de drept aplicabilitatea.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Nelu Tătaru

București, 19 mai 2020.
Nr. 843.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

